

[Hanne Budtz.]

husmødre til at være med som repræsentanter ved den tidlige planlægning, for det er det, der er min tanke.

Jeg skal ellers blot sige, at gid det meget snart blev så vel, som ministeren gav udtryk for, at efterspørgslen efter produktet afhæng af kvaliteten. Det er jo ikke rigtig det, der er gældende for boligerne i øjeblikket.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Axel Ivan Pedersen* til boligministeren:

„På baggrund af den seneste tids presseomtale af et valg af en kreditforeningsrepræsentant bedes ministeren give oplysning om reglerne for valg af kreditforeningsrepræsentanter og deres aflønning samt oplyse, om sagen giver anledning til at tage disse regler op til overvejelse.“

Axel Ivan Pedersen: Som det fremgår af mit spørgsmål, har der i den sidste tid været ført en offentlig debat om kreditforeningernes repræsentantskabsvalg, foranlediget af et forestående valg i Østifternes Kreditforening. Debatten har i hovedsagen drejet sig om den form, hvorunder kandidaterne fører deres valgkamp, og de midler, der bringes i anvendelse i agitationen for de enkelte kandidater. Formen og midlerne er imidlertid ikke af ny dato, omend de er skærpet noget, men er anvendt gennem årtier, uden at det af den grund er fastslået, at netop herigennem er sagkundskaben blevet behørig repræsenteret i kreditforeningerne.

Når agitationen forud for disse repræsentantskabsvalg har udartet, som vi senest har været vidne til, har det vel nok sin årsag i, at der er tale om en vellaftag bibeskæftigelse, der nok kan betale de med agitationen forbundne omkostninger til kaffeborde eller andre foretelser, uagtet disse omkostninger formentlig ikke er fradragsberettigede på selvangivelsen. Den sidste tids foretelser på dette område nærmer sig det forargelige og må give anledning til at spørge boligministeren, om han er i stand til at oplyse, hvorvidt vederlaget, som repræsentantskabsmedlemmerne får, står i rimeligt forhold til arbejdsindsatsen, og efter hvilke

regler vederlaget eller honorarerne fastsættes. Realkreditinstituttet indtager en så fremtrædende plads i vort lands kreditsystem, at det må være en offentlig interesse at få oplyst, om disse kreditselskabers organisationsform er såvel rimelig som tidssvarende, og i benægtende fald, om boligministeren vil være villig til at overveje ændringer i den nuværende lovgivning, der opfylder de ønsker om saglighed og rimelighed, jeg her har nævnt.

Boligministeren (Kaj Andresen): Med hensyn til repræsentanter i kreditforeninger er der givet en række forskrifter i kreditforeningsloven. Det er således bestemt, at kreditforeningsrepræsentanter vælges af foreningens medlemmer for et tidsrum af mindst 6 år; for de fleste foreningers vedkommende er låneområdet inddelt i distrikter, og der vælges da en repræsentant inden for hvert distrikt af foreningens medlemmer i distriktet; valgperioden er i de fleste tilfælde som nævnt 6 år. Nærmere regler om selve valget skal efter loven fastsættes i statutterne, der dog kan suppleres og som regel er suppleret med et valgregulativ. Et sådant regulativ skal ikke godkendes af boligministeriet, og det er således overladt til foreningernes medlemmer og de af dem valgte ledelser selv af fastsætte de mere detaljerede bestemmelser om fremgangsmåden ved valg af repræsentanter.

Et kreditforeningsrepræsentantskab har en række ledende funktioner, som er opregnet i kreditforeningsloven. For disse funktioner oppebærer repræsentantskabets medlemmer et fast vederlag, hvis størrelse fastsættes i statutterne. Endvidere påhviler det hver repræsentant at afgive indstilling til sin direktion i alle tilfælde, hvor en grundejer inden for hans distrikt ønsker at optage et lån i kreditforeningen. Han er desuden forpligtet til, når direktionen finder det ønskeligt, at foretage besigtigelse af panterne i sit område for at kontrollere vedligeholdelsestilstanden. For dette arbejde oppebærer han vederlag efter bestemte takster, der er fastsat i kreditforeningens statutter eller i et særligt reglement.

Ændringer heri, herunder eventuelt forhøjelse af repræsentanternes faste vederlag eller de særlige takster, skal ifølge kreditforeningsloven godkendes af boligministe-